

Απόστολος Πιερρής

ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ Ή ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΠΡΟΤΕΚΤΟΡΑΤΟ

**«ΔΥΝΑΤΗ ΕΛΛΑΔΑ ΜΕ ΕΥΡΩΠΑΪΣΜΟ»
ΕΙΝΑΙ ΓΕΛΟΙΑ ΚΟΡΟΪΔΙΑ –
«ΔΥΝΑΤΗ ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΖΩΝΗ»
ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΔΟΤΙΚΗ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ**

*«δίκαια μὲν ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ λόγῳ ἀπὸ τῆς ἴσης ἀνάγκης κρίνεται,
δυνατὰ δὲ οἱ προύχοντες πρᾶσσουν καὶ οἱ ἀσθενεῖς ξυγχωροῦσιν».*

(Αθηναῖοι Πρέσβεις πρὸς Μηλίους Ἀρχοντες), Θουκυδίδης, V, 89

Το ξέρουμε: αν «επιτύχουν» οι Διαπραγματεύσεις Ευρωζώνης-Κυβέρνησης θα αποτύχει η Ελλάδα. Θα μείνουμε Ευρωπαϊκό προτεκτοράτο.

Η σύγχυση που το Καθεστώς στη χώρα μας και τα ενεργούμενά του στο πολιτικό κατεστημένο καλλιεργούν, συναντά τη σοφή αντίδραση του

Λαού. Το Καθεστώς έχει μετατρέψει τις ηγετικές ομάδες της χώρας σε ανδρείκελα της αναξιοκρατίας του. Έτσι πνευματική, εκκλησιαστική, δικαιοσύνη και οικονομική ηγεσία έχουν καταντήσει άβουλα όργανα του αντεθνικού Καθεστώτος. Μένει όρθιος μόνο ο Λαός, στερεά ενιδρυμένος στο ένστικτό του.

Το Καθεστώς και τα Ενεργούμενά του διαχέουν θολούρα για να κρύψουν τα σκοτεινά τους βυρσοδομούμενα.

Σύγχυση Μέγιστη Στρατηγικού Στόχου: Το Κατεστημένο μιλάει για όραμα Ηνωμένης Ευρώπης. Αυτό συνιστά καθαρή Προδοσία. Ηνωμένη Ευρώπη σημαίνει κατάλυση της εθνικής ανεξαρτησίας.

Σύγχυση Μέγιστη Πολιτικής: Το Κατεστημένο, γνωρίζοντας ότι το όραμα της Ηνωμένης Ευρώπης είναι μια ξεπατωμένη ιδεοληψία, επιλέγει να είναι η χώρα παρίας στην ψευδεπίγραφη Ηνωμένη Ευρώπη της Ευρωζώνης για να μπορεί να πίνει το αίμα του Λαού.

Ο Schäuble, επικαλούμενος τον Goethe, έχει φυσικά δίκαιο και καλά το είπε: **φτιάξε σωστά και τακτοποίησε το σπίτι σου κι έτσι θα φτιάξει η γειτονιά.**

Πρώτον, λοιπόν, δεν υπάρχει κοινό Ευρωπαϊκό σπίτι – αυτή η γελοία παραφροσύνη να πάει στα σκουπίδια. Υπάρχει Ευρωπαϊκή γειτονιά για τους Γερμανούς. Μια κοντινή τοπικά και χαρακτηριστολογικά Ευρωπαϊκή γειτονιά, και μια ευρύτερη που περιλαμβάνει το πλείστον της γεωγραφικής Ευρώπης. Και υπάρχει η δική μας γειτονιά, η καθ' ημάς Ανατολή, το πολυδύναμο ΒαλκανοΜικρασιατικό πεδίο.

Υπάρχει η γειτονιά του Ρήνου. Και υπάρχει η γειτονιά των Στενών και του Αιγαίου.

Σπίτι μας είναι η Ελλάδα. Γειτονιά το ΒαλκανοΜικρασιατικό Πεδίο. Άλλη πόλη είναι η Ευρώπη. Το Ευρώ, ένα τερατούργημα τεχνητότητας.

Επί πλέον, το Ευρώ δεν είναι Ευρωπαϊκό κεκτημένο, ούτε καν συστατική Ευρωπαϊκή υπόθεση, πολύ περισσότερο δεν είναι Ευρωπαϊκό ιερό και όσιο! Είναι απλή διακρατική συμφωνία ανεξάρτητων και κυρίαρχων χωρών, μέχρι τώρα της Ευρώπης. Καμμία υποχρέωση ή εξαναγκασμός μιας χώρας να μπει στην Ευρωζώνη ή να παραμείνει σε αυτήν, αν δεν την συμφέρει. Και πάλι ο Schäuble έχει δίκαιο.

Όποιος δεν ξεκινάει από τις φανερές αυτές αλήθειες και μιλάει ή πράττει πολιτικά, απλά φλυαρεί και μαλακεύεται.

Όποιος πολιτικός λοιπόν εδώ στην εξουσία δεν κόψει άμεσα και άγρια κεφάλαιο χρέους (όχι ευφημισμούς «ελάφρυνσης»), όποιος έχει στόχο («αντί παντός αντιτίμου και με κάθε θυσία» !) να μείνει η χώρα στο Ευρώ αντί να βγεί με μέθοδο και τάξη αμέσως, και όποιος δεν ξεριζώνει άμεσα τη στενή ολιγαρχία – μας κοροϊδεύει. Τελεία και παύλα.

Ο Λαός με το αδιάφθορο ένστικτό του γνωρίζει την αλήθεια. Βοηθάμε φωτίζοντας την πραγματικότητα και διαλύοντας το καταχεόμενο σκότος της καθεστωτικής προπαγάνδας.

Ο Λαός θέλει Δύναμη για να είναι Υπερήφανος.

Ένα και Μέγα:

Χωρίς Δύναμη δεν υπάρχει ελευθερία, χωρίς ελευθερία δεν υπάρχει εθνική ανεξαρτησία, ούτε δημοκρατία, ούτε ευημερία.

Ένα Άλλο και Μέγα:

Χωρίς ουσία δεν υπάρχει περι-ουσία, χωρίς ρίζες δεν υπάρχει βλαστός, χωρίς ιδιοταυτότητα δεν υπάρχει Δύναμη. Τα συγκριτικά πλεονεκτήματα κάθε πράγματος πηγάζουν από αυτό που είναι το κάθε τι, όχι από αυτό που είναι κάτι άλλο. Με άλλα λόγια: Ο πιθηκισμός είναι ολέθρια συνταγή προόδου.

Ένα Τρίτο και Μέγα:

Ελληνισμός και Ευρωπαϊσμός είναι ασύμβατα μεγέθη. Ασύμβατα πολιτισμικά, γεωπολιτικά και ιδιοσυγκρασιακά. Δυνατή Ελλάδα μέσα στην Ευρωπαϊστική Ευρώπη είναι αντίφαση στους όρους.

Υψηλό Συμπέρασμα: Δεν υπάρχει για μας Κοινό Ευρωπαϊκό Σπίτι. Υπάρχει το Σπίτι μας που πρέπει να χτίσουμε στα ισχυρά θεμέλια της πολιτισμικής ταυτότητάς μας (και όχι στον Ευρωπαϊκό πολιτισμό), στο στέρεο έδαφος της γεωπολιτικής περιφέρειάς μας (και όχι στις Βρυξέλλες και τον Ρήνο) και με ένα σύστημα ταιριαστό στη φυσιογνωμία του περιούσιου Λαού μας (και όχι με κανένα ανόητα τεχνητό Ευρωπαϊκό κεκτημένο).

Φτιάχνουμε πρώτα το Σπίτι μας και βάζουμε την τάξη που εμείς θέλουμε στην οικογένειά μας. Αυτή είναι η απόλυτη προτεραιότητα. Σταματάμε τη γελοία και αντιφατική φλυαρία για «Ευρώπη». Πραγματική Ευρώπη είναι τώρα μια ασταθής ισορροπία μεταξύ του Αγγλικού Μοντέλου της ευρείας χαλαρής Κοινής Αγοράς και του Γερμανικού Μοντέλου της στενής ισχυρής Συνέργειας.

Δεν είναι θέμα καλού και κακού. Είναι θέμα της λογικής των πραγμάτων αφ' ενός και των εθνικών συμφερόντων αφ' ετέρου. Είναι συμπεριφορά ζηλόφθονου επαίτη να τα βάζουμε με την Γερμανία για το κακορίζικο σπίτι του Καθεστώτος μας. Είναι ντροπή. Πάψτε επί τέλους να μας εξευτελίζετε όλοι οι πολιτικάντηδες. Δεν μας φταίει η Γερμανία τώρα, η Αμερική χθές, η Οθωμανική Αυτοκρατορία προχθές. Μας φταίει το Καθεστώς της Φαυλοκρατίας και στενής ολιγαρχίας. Η Γερμανία είναι σύμμαχός μας για να απαλλαγούμε από αυτό. Για την απελευθέρωσή μας.

Πρώτα απλές και καθαρές αλήθειες, μετά η ανάλυση.

Τι λέει η πραγματικότητα;

Η πραγματικότητα λέει ότι το Ευρώ ως κοινό νόμισμα των χωριστών κρατών είναι ένας οικονομικός παραλογισμός που λειτουργεί αναγκαία όπως λειτούργησε, δηλαδή υπέρ των ισχυρότερων οικονομιών.

Η πραγματικότητα λέει ότι, όπως αναμενόταν, η είσοδος της Ελλάδας στην Ευρωζώνη επέτεινε όλες τις παθογένειες του ΝεοΕλληνικού Συστήματος, και οδήγησε στην παρούσα τερματική κρίση.

Η πραγματικότητα λέει δηλαδή ότι η τελική αιτία της Κρίσης είναι η ένταξη της Ελλάδας στο Ευρώ.

Η πραγματικότητα επίσης λέει ότι η διαχρονική αποτυχία της χώρας έχει συστημική προεξέχουσα αιτία, την πολιτισμική, γεωπολιτική και κρατική αλλοτρίωση.

Η πραγματικότητα λέει ότι η Ελλάδα θα βγει από το Ευρώ γιατί αυτό είναι ζωτικό συμφέρον της και ταυτόχρονα ζωτικός παράγων σταθεροποίησης μιας σκληρής Ευρωζώνης δυνάμενης να

ανταγωνισθεί στο παγκοσμιοποιημένο σύστημα. Το θέμα είναι πότε και υπό ποιες συνθήκες. Και γι' αυτό θα υπάρξουν τεράστιες ευθύνες.

Εξηγημένα πράγματα.

Η πραγματικότητα λέει ότι άλλο Ευρωζώνη και τελείως άλλο Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ευρωζώνη είναι μια τεχνητότητα που θα διαλυθεί στη μορφή που έχει. Βρισκόμαστε στη διαδικασία εξορθολογισμού και μετασχηματισμού της.

Η πραγματικότητα λέει ότι η Γερμανική στρατηγική για την ισχυροποίηση της εξορθολογισμένης και ανταγωνιστικής Ευρωζώνης είναι οικονομικά και πολιτικά σωστή. Όποια χώρα ταιριάζει με αυτή καλώς. Όποια δεν αρμόζει κακώς βρίσκεται εκεί. Κάνει κακό στον εαυτό της και αποτελεί βαρίδι για μια ορθολογική Νομισματική Ένωση ομοίων.

Η πραγματικότητα λέει ότι Ελλάδα και Γερμανία έχουν κοινό συμφέρον στην έξοδο της Ελλάδας από το Ευρώ. Γενικά το αρχέτυπο των υγιών και στενών πολιτικών σχέσεων μεταξύ των δυο χωρών ανακαλύπτεται στον αντιθετικό ισχυρό συνδυασμό Κλασσικής Μορφής και Ρομαντικής Διέγερσης. Γερμανία και Ελλάδα είμαστε συμπληρωματικοί πόλοι. Στη παρούσα συγκυρία είμαστε φυσικοί σύμμαχοι.

Αυτά τα προφανή. Πάμε παρακάτω.

Το Καθεστώς που καταπιέζει τη χώρα, και το υπηρετικό του πολιτικό σύστημα ξέρουν μια και μόνο στρατηγική στις Διεθνείς Σχέσεις: **τον Πατριωτισμό της Επαιτείας**. Οι εκπρόσωποί του στην Ηγετική Αναξιοκρατία φοράνε την μια φορά νοερά αρχαία ιμάτια, άλλοτε βυζαντινές στολές, ενίοτε θυμούνται τις φουστανέλες και πάντοτε σκύβουν δουλικά ντυμένοι στα ασουλούπωτα ευρωπαϊκά κουστούμια με ή χωρίς γραβάτα και επικαλούνται τα Ελληνικά «δίκαια», φανερό το

τελευταίο απόδειξη ότι απλά ζητιανεύουν με τις ιθαγενείς στολές τους και τον Ευρωπαϊκό πιθηκισμό τους.

Σύμβολα αυτού του εξευτελισμού είναι το νέο Μουσείο της Ακρόπολης, η επιχείρηση Αμφίπολη και η υποδοχή του Αγίου Φωτός με τιμές Αρχηγού Κράτους! Εδώ πολιτική, ακαδημαϊκή και εκκλησιαστική εξουσία διαπλέκονται εις γελοιοποίηση της Ελλάδας.

Το Καθεστώς είναι σαν ξένη κατοχή στη Χώρα. Κοιτάει τα συμφέροντά του σε αντίθεση προς το εθνικό συμφέρον. Το θεμελιώδες Στρατηγικό Δόγμα του από το 1955 είναι ένας φονταμενταλιστικός Ευρωπαϊσμός στη γεωπολιτική και την οικονομία. Ο πολιτισμικός Ευρωπαϊσμός του είναι δεδομένος. Αυτό το στρατηγικό δόγμα του επιτρέπει να συντηρείται, παρόλο που είναι ανίκανο, παρασιτεύοντας στον Λαό. **Επαίτης έξω και παράσιτο μέσα. Αυτά ξέρει μόνο να κάνει.** Η ύπαρξή του είναι καταστροφή για την Ελλάδα.

Ελλάδα είναι η τριπλή ενότητα του Ελληνικού Πολιτισμού, του χώρου της καθ' ημάς Ανατολής και του Λαού, η τρισυπόστατη ουσία Ελληνισμού, Γεωπολιτικού πεδίου και Λαϊκής Ψυχής.

Και κατά της Ελλάδας εγκλημάτησε προδοτικά το Καθεστώς. **Πρώτον**, ασχήμυνε την κλασσική ταυτότητα του πολιτισμού μας με φτιασίδωμα Ευρωπαϊκό. **Δεύτερον**, κράτησε διασπασμένη τη γεωστρατηγική δυναμική του περιφερειακού μας πεδίου. Και **τρίτον**, κόλλησε σαν βδέλλα στον Λαό ρουφώντας το αίμα του.

Αποτέλεσμα ήταν η πολιτιστική καθίζηση του ΝεοΕλληνισμού, αφού η διττή παρακαταθήκη Σολωμού και Κάλβου έμειναν άγονες, η κλασσική παιδεία εξευρωπαϊσθήκε και αλλαξοπίστησε, η δε βυζαντινή παράδοση και η ορθοδοξία κατήντησαν Καθεστωτικά εργαλεία επιβολής.

Αποτέλεσμα ήταν η ταπεινωτική αποδυνάμωση της χώρας, αφού τα «εθνικά» συμφέροντά της εναποτέθηκαν στις βουλές του ξένου προς τον χώρο μας Ευρωπαϊκού Διευθυντηρίου.

Αποτέλεσμα ήταν η παταγώδης οικονομική αποτυχία αφού το Καθεστώς μεν συσσώρευε λανθασμένη πολιτική επί λανθασμένων πολιτικών, ο δε Λαός κατέφυγε στο σωτήριο του ενστίκτου του και «εθελοκάκησε» Ηροδότεια, συστέλλοντας τη δημιουργικότητά του στο ελάχιστο της προσπάθειας και αρνούμενος να συνεργασθεί με το παρασιτικό Καθεστώς. Η κατρακύλα έφτασε με την κρίση στην τερματική της κατάσταση.

Το ΝεοΕλληνικό Κράτος είναι πια ένα προφανώς αποτυχημένο Κράτος.

Η έσχατη αδυναμία και στους τρεις βασικούς συντελεστές εθνικής ισχύος (Πολιτιστικής, Στρατιωτικής, Πολιτικοοικονομικής) εκμηδένισε την ανεξαρτησία της χώρας, κατέστησε διάτρητο μανδύα καθεστωτικής αυθαιρεσίας την Ελληνική Δημοκρατία και κατακρήμνισε το βιοτικό επίπεδο του Λαού. Μαζί η Εθνική Υποτέλεια, η Ανελευθερία και προπαγάνδα και η Δυσπραγία ταπείνωσαν βαθύτατα τον Περιούσιο Λαό. **Ανεξαρτησία, Δημοκρατία και Ευημερία πάνε μαζί. Γιατί Ευδαιμονία χρειάζεται Ελευθερία για να δημιουργηθεί και να στηριχθεί, η Ελευθερία δε προϋποθέτει την Ευψυχία που απορρέει από Δύναμη. Χωρίς Υπερηφάνεια του Λαού δεν μπορεί να συσταθεί Εθνικός Αυτοπροσδιορισμός, ούτε πραγματική Δημοκρατία, ούτε ενεργή Δημιουργικότητα για το καλύτερο. Υπερηφάνεια δε χρειάζεται Δύναμη για να φυτρώσει, βλαστήσει και ανθίσει.**

Καταλήγουμε αναγκαία στη Δύναμη.

Για τον Ελληνισμό Δύναμη δεν είναι αυθαιρεσία του υποκειμένου αλλά η περι-ουσία της ανθρώπινης ουσίας κατά τον πολλαπλό καταμερισμό των δυνατοτήτων της. Δύναμη είναι η ετοιμότητα της ουσίας να εξωτερικευθεί, η προβολή της ικανότητας προς ενέργεια δημιουργική.

Αυτή η ετοιμότητα της τέλει ουσίας που έχει φτάσει στα όριά της είναι η κλασσική αριστεία.

Υπερηφάνεια χωρίς Δύναμη δεν γίνεται. Ούτε αξιοπρέπεια.

Ούτε δικαιοσύνη. Γιατί Δίκαιο σε ένα φυσικό σύστημα ευσταθούς ισορροπίας είναι η κατανομή κατ' αξίαν, δηλαδή ανάλογα προς την αντικειμενική χρησιμότητα, συνεπώς προς τη Δύναμη ως ικανότητα και «αριστεία».

Για να αποκτήσει τη φυσική του Υπερηφάνεια ο Λαός μας χρειάζεται να γίνει Δυνατή η Ελλάδα. Η Ελλάδα στην τριπλή της υπόσταση.

Και πρώτα η πολιτιστική της ταυτότητα. Η συνέχεια από τη Μινωική εποχή στη Δημοτική Παράδοση αποκαθίσταται εύκολα σαν ζώσα πραγματικότητα στη Λαϊκή Ψυχή με την οικεία γενική «παιδεία». Ο Ομφαλός της ουσίας μας είναι φυσικά το Κλασσικό Ύψος. Ριζώνοντας στον Ελληνισμό αντλούμε όλη την απαραίτητη ενέργεια για αυτόφωτο πολιτισμό. Αυτή η διαδικασία είναι βέβαια μακροχρόνια, αν και αρχίζει να αποδίδει ανθούς ευθύς μετά μια αποφασιστική τροπή: Πετάμε τα αρχέτυπα του Ευρωπαϊκού Πιθηκισμού και ξεμαγαρίζουμε από τα γελοία τους φτιασιδώματα της φυσικής ομορφιάς μας. Ξεκινάμε λοιπόν κανονικά με καθαρμούς και προβαίνουμε στις φανερές μυσταγωγίες του διαχρονικού Ελληνισμού υπό όλες τις μορφές του, την κορυφαία και τις συμπληρωματικές.

Μετά η γεωπολιτική λογική. Η Ελλάδα ανήκει στο πολυδύναμο ΒαλκανοΜικρασιατικό γεωπολιτικό πεδίο με τις εξακτινώσεις του. Ο συντονισμός του πεδίου με δημιουργική στρατηγική επωφελούς για το πεδίο και για τη χώρα στο πεδίο, είναι πρώτη προτεραιότητα στον επαναπροσδιορισμό του Στρατηγικού Δόγματος της χώρας. Μαζί με αυτή την προτεραιότητα συνεργεί και η αρχή του ισχυρού συντονισμού προς το παγκόσμιο μονοπολικό πεδίο. Που σημαίνει προεξεχόντως στρατηγική

συνεννόηση με τις ΗΠΑ, εστία και έδρα του οικουμενικού άξονα. Το παγκόσμιο πεδίο πιέζει αφ' εαυτού προς περιφερειακούς συντονισμούς.

Η θέση μας στη συνολική Ευρωπαϊκή Ένωση είναι δεδομένη, και το συμφέρον της χώρας ευρίσκεται στην τακτοποίηση μιας χαλαρής Ένωσης Κοινής Αγοράς, κατά το Αγγλικό Σχέδιο. Μόνο το Καθεστώς πρόβαλε την ιδεοληψία της Ευρωπαϊστικής ολοκλήρωσης για να απομυζά τον λαό στο εσωτερικό και να επαιτεί στην Ευρώπη. Ειδικές σχέσεις θα πρέπει να έχουμε προς Γερμανία και Ρωσία, όπως και προς την ενδοχώρα της Ανατολικής Μεσογείου. Όλοι αυτοί όμως οι συσχετισμοί για να ενεργοποιούνται δυναμικά, πρέπει να λειτουργούν σε ένα πλαίσιο πρωτίστως περιφερειακής συνεννόησης και συνέργειας αφενός, στενού συντονισμού προς το Αμερικανικό μονόπολο αφετέρου. **Το Στρατηγικό Δόγμα του Καθεστώτος πρέπει να πεταχτεί στον κάλαθο των αχρήστων για να ξαναποκτήσει στρατηγική σημασία η χώρα ανάλογη προς τη γεωπολιτική της ταυτότητα.**

Αλλά η ορθότητα μιας στρατηγικής χρειάζεται την Ισχυρά Χείρα για να αποδώσει καρπούς. Χωρίς Δύναμη οι εξυπνότεροι, ακόμη και φρονιμότεροι, συνδυασμοί παραμένουν τελικά ανενεργοί. Κανείς δεν υπολογίζει και δεν ενδιαφέρεται να συνάψει ουσιαστικές σχέσεις με έναν αδύναμο, δηλαδή με έναν άχρηστο. Και όπως η αληθινή οικονομική επιφάνεια και ακμή δεν βασίζεται στον πλούτο αλλά στην τέχνη να χρησιμοποιείς αποδοτικά τον πλούτο, έτσι και η ενεργός στρατηγική ισχύς δεν συνίσταται σε φυσικά πλεονεκτήματα γεωγραφίας και γεωλογίας, αλλά στη δύναμη αξιοποίησης τέτοιων πλεονεκτημάτων.

Η Δύναμη δε είναι πολύ συγκεκριμένη: πολιτιστική, στρατιωτική και πολιτικοοικονομική.

Προείπα για την πολιτιστική στην περίπτωση μας. Άμεση προτεραιότητα είναι να ενισχυθεί επίσης η στρατιωτική. Η γελοιότητα της «ασφάλειας» μέσω «Ευρώπης» πρέπει να σταματήσει – η γελοιότητα

ταίριαζε με τους οσφυοκάμπτες βιαζόμενης θεραπαινίδος, με όλα μεν τα «δίκαια» δικά της, αλλά όλη την πραγματικότητα των άλλων.

Μένει η τρίτη συνιστώσα της Εθνικής Ισχύος, η Οικονομία. Ο Λαός μας είναι προικισμένος, από κλίμα, χώρο και πνεύμα. Έχει ισχυρό υπαρκτικό βίωμα που τον κάνει να είναι έντονα ατομοκεντρικός. Ο Ελληνικός Λαός είναι μοναδικά «αριστοκρατικός» (με την αρχαία, όχι την ελιτίστικη, έννοια του όρου). Τέτοιος χαρακτήρας δρα πάντα για την καταξίωσή του πάνω απ' όλα. Μέγιστο κίνητρο είναι να φτάσει στα όρια τις δυνατότητές του ως άτομο. Ο Έλληνας έχει μέσα του τον τόνο του Αχιλλέα. Το αγωνιστικό ιδεώδες της ζωής του είναι έμφυτο από τον καιρό του Ομήρου και του Ησιόδου. Χρειάζεται ένα πολυμερισμένο σύστημα-πλαίσιο σαν το ποικίλο φυσικό τοπίο του χώρου του.

Οι τοπικές κοινωνίες έπαιξαν διαχρονικά αποφασιστικό ρόλο στην κατανομή των συγκριτικών πλεονεκτημάτων του – από τις αρχαίες Πόλεις-Κράτη μέχρι τις κοινότητες της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Ο οικονομικός πολυμερισμός του Ελληνικού στοιχείου στην τελευταία ιδίως περίοδο της νεώτερης Αυτοκρατορικής οργάνωσης του γεωπολιτικού χώρου μας, υπό τη φρόνιμη διαφοροποίηση των κατά μέρος ρυθμιστικών πλαισίων, είναι παράδειγμα ορθολογικής οικονομικής συγκρότησης για το Νέο Κράτος που περιμένει να ιδρυθεί, όπως υποδειγματικός για αυτό είναι και ο πολυσχιδής πολιτειακός καταμερισμός της κρατικής εξουσίας στις ΗΠΑ. Με την ενεργοποίηση του πνεύματος «αριστείας» του Λαού μέσα σε ένα θεσμικό πλαίσιο της αρεσκείας του, θα ισχυροποιηθεί η παραγωγική λειτουργία της εθνικής οικονομίας, ώστε να μπορεί να αντέξει τους επερχόμενους κλυδωνισμούς από τη χρηματοπιστωτική ανισορροπία του παγκόσμιου συστήματος. Έτσι οικοδομείται, εύκολα σε δυσχερείς συνθήκες, η οικονομική ισχύς της Χώρας.

Υψηλός Πολιτισμός γνήσια Ελληνικός, εναρμονισμένος προς τη Λαϊκή Ψυχή. Στρατιωτική Δύναμη ως όργανο της Στρατηγικής της γεωπολιτικής μας ταυτότητας. Ακμάζουσα παραγωγική Εθνική Οικονομία. Ιδού τι σημαίνει Δυνατή Ελλάδα. Τα άλλα είναι ή ηλίθιες φλυαρίες ή πρόστυχη προδοσία. Συνήθως, στο Κατεστημένο μας, και τα δυο.

Και πώς αρχίζει επιτέλους στα σοβαρά, η πολυπόθητη ανάταση και ανάσταση;

Με ασυνέχεια στην κρατική υπόσταση του ΝεοΕλληνισμού. Κάνουμε τομή. Με πέλεκυ ξεριζώνουμε ταυτόχρονα Ολιγαρχία, Ευρώ και Χρέος. Τα τρία τέρατα που τρώνε τις σάρκες της Ελλάδας. Τίποτε δεν γίνεται χωρίς αυτή την αρχή. Ο καταγωνισμός φοβικού προπαγανδιστικού φαφλατισμού του Καθεστώτος και των θαλαμηπόλων του του πολιτικού κατεστημένου είναι απλά και σκέτα μαλακότητες. Τα μεγάλα πράγματα θέλουν μεγάλες σκέψεις και πράξεις – και όχι καλούς ή κακούς συμβιβασμούς.

Ο Λαός στη θυμοσοφία του ξέρει και περιμένει. Ζυγίζει τώρα αυτούς που τον κοροϊδεύουν. Το θείο και το πεπρωμένο του Ελληνισμού οδηγεί το Καθεστώς σε αδιέξοδο. Όλο και περισσότερο ξεφτιλίζεται.

Προσέξτε.

Το 1893 το ΝεοΕλληνικό Κράτος χρεωκόπησε: απέτυχε και απώλεσε την Εθνική Ανεξαρτησία. Το 1896 έγιναν στην Αθήνα οι πρώτοι Ολυμπιακοί Αγώνες της σύγχρονης εποχής: φηγούρες εξευτελισμού. Το 1897 συνετρίβη στον Πόλεμο: πλήρης αδυναμία.

Και πάλι.

Το 2004 το ΝεοΕλληνικό Κράτος διοργάνωσε για δεύτερη φορά Ολυμπιακούς Αγώνες στην Αθήνα: καμώματα γελοίας μεγαλομανίας. 2004, 2007 επανάληψη της εξωτερικής πολιτικής 1955: στρατηγικός εκμηδενισμός της χώρας, ισοδύναμος προς συντριπτική στρατιωτική ήττα.

Το 2010 το Κράτος στην ουσία χρεωκοπεί: απώλεια εθνικής ανεξαρτησίας, κατρακύλα βιοτικού επιπέδου. Από μέλος της λέσχης των «καθώς πρέπει» Ευρωπαίων, υπηρετικό προσωπικό της.

Η ομοιότητα των δύο τριμερών επεισοδίων στη διαρκή αποτυχία του Καθεστώτος είναι φανερή.

Την προηγούμενη φορά ήρθε η Μεγάλη Στρατιωτική Επανάσταση του Λαού το 1909. Τα πράγματα πήγαν να μπουν στη σωστή θέση τους, για την Ελλάδα, αλλά η Ανάσταση δεν έγινε κυρίως εξαιτίας της αναποφασιστικότητας της Νέας Πολιτικής Ηγεσίας τότε να συγκρουσθεί απόλυτα με το Καθεστώς της Ολιγαρχίας και το ΝεοΕλληνικό Κατεστημένο, την Ηγετική Αναξιοκρατία.

Η Ελλάδα χρειάζεται παρόμοια τομή ασυνέχειας τώρα. Για την ίδρυση επιτέλους πραγματικά Ελληνικού Κράτους – για τον Ελληνισμό, τον Χώρο μας και τον Λαό!

Αλλά τομή ασυνέχειας και νέα αρχή θέλουν σοφία και γενναιότητα. Και υπαρκτική αυθεντικότητα στην ουσία του Ελληνισμού.

[Γνώση και πρόγνωση πάνε μαζί. Στις 31 Δεκεμβρίου 2000 δημοσιεύτηκε άρθρο μου σε τοπική εφημερίδα με τίτλο «Ο Παραλογισμός του Ευρώ».

Ευρίσκεται στον ιστότοπο του Ινστιτούτου

www.philosophical-research.org,

τμήμα «Varia», κατηγορία «Ευρώ: Πρόγνωση και Εξελίξεις»]